

Голові Конституційного Суду України
БАУЛІНУ Юрію Васильовичу
01033, м. Київ, вул. Жилианська, №14

КРОПИВНИЦЬКОЇ Віри Михайлівни,

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

(про офіційне тлумачення положення ст.362 Цивільного кодексу України з метою забезпечення реалізації та захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина).

Прошу Конституційний Суд України надати офіційне тлумачення судами, іншими органами державної влади положення частини 4 ст.362 Цивільного кодексу України у разі встановлення продажу частки у праві спільної часткової власності з порушенням переважного права купівлі.

Із змісту частини 1, 2 та 4 ст.362 Цивільного кодексу України вбачається, що у разі продажу частки у праві спільної часткової власності співвласник має переважне право перед іншими особами на її купівлю за ціною, оголошеною для продажу, та інших рівних умовах. Для здійснення цього права продавець частки у праві спільної часткової власності зобов'язаний повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну та інші умови, на яких він продає.

Із змісту даної ст.362 ЦК України я розумію, що співвласник має переважне право придбати частку в праві спільної часткової власності за ціною, яку визначає продавець, а в разі продажу продавцем частки з порушенням переважного права купівлі, тобто з порушенням вимог ст.362 ЦК України, співвласник може пред'явити до суду позов про переведення на нього прав та обов'язків покупця. Одночасно позивач зобов'язаний внести на депозитний рахунок суду грошову суму, яку за договором повинен сплатити покупець.

Саме так, як вказано в ст.362 ЦК України, застосував дану норму закону апеляційний суд області у своєму рішенні від 23.06.2014 року при розгляді моєї апеляційної скарги на рішення міського суду області від 17.01.2014р.

Але 22.10.2014 року я отримала у Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ копію ухвали судової палати з цивільних справ від 01.10.2014 року, якою постановлені по справі судові рішення були скасовані, а справа направлена на новий розгляд в суд першої інстанції.

Відповідно до ст.43 Закону я, як громадянка України, маю право на конституційне звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та Законів України.

Конституційне звернення – це письмове клопотання до Конституційного Суду України про необхідність офіційного тлумачення Конституції України та законів України з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи. (ст.42 ч.1 Закону).

Відповідно до ст.94 Закону України «Про Конституційний Суд України» єдиною підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та Законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України (загальної юрисдикції), іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення конституційних прав і свобод.

Згідно із викладеною в Ухвалі від 12.05.2010 року №31-у/2010 правової позиції Конституційного Суду України «під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин».

Ознайомившись з ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних прав від 01.10.2014 року по моїй справі, Вищий спеціалізований суд України порушив як мої права на чесний і справедливий розгляд справи в частині застосування судами положень ст.362 ЦК України, оскільки неправильно, на мою думку, тлумачть ч.4 ст.362 ЦК України, і саме ця обставина являється підставою для мого конституційного звернення до Конституційного Суду України.

(копію ухвали Вищого спеціалізованого суду України додаю)

Вважаю, що Вищий спеціалізований суд України у вище названій ухвалі відносно мене допустив неоднозначне застосування ст.362 ч.4 ЦК України, вказавши про необхідність при розгляді в суді справи про переведення прав та обов'язків покупця за майно, яке було продане з порушенням вимог ст.362 ЦК України, виходити не з вартості майна, яка вказана в договорі купівлі-продажу, а з «дійсної вартості на час розгляду справи», що фактично призведе як до неправильного та неоднакового застосування судами ст.362 ЦК України, ст.632 ЦК України в якій вказано, що «зміна ціни в договорі після його виконання не допускається»

Якщо суд повинен розглядати спір з врахуванням роз'яснень Вищого спеціалізованого суду України, які для судів є обов'язковими, по «дійсній вартості на час розгляду справи в суді», то тоді необхідно визнавати також недійсним і договір купівлі-продажу, так як ціна відновиться до істотних умов договору купівлі-продажу і визначається виключно самим продавцем, співвласником майна, який продав свою частку з порушенням ст.362 ЦК України.

Необхідність в офіційному тлумаченні ст.362 ЦК України виникла тому, що Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ фактично в п.18 ч.3 Постанови Пленуму ВССУ від 07.02.2014р. №5 *«Про судову практику в справах про захист права власності на інших речових прав»* фактично дав рекомендацію не так застосовувати судами України ст.362 ЦК України як вона викладена в Цивільному кодексі України, що трапилось саме і при розгляді моєї справи в даному

суді, що і призвело до порушення мого права на чесний і справедливий розгляд судами справи за моїм позовом.

(копії рішення Ірпінського міського суду, апеляційного суду та ухвали ВССУ додаю)

В Листі заступника керівника Секретаріату Конституційного Суду України від 05.12.2014 року за №402-14-18/2106, яким мені було повернуте моє звернення, **вказано, що Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що судові рішення, якими не закінчується розгляд справ по суті, не можуть вважатися підтвердженням неоднакового застосування судами положень Конституції та законів України, а так як Вищий спеціалізований суд України своєю ухвалою від 01.10.2014 року скасував постановлені по справі рішення і передав справу на новий розгляд до суду першої інстанції, то це не свідчить про неоднакове застосування судами законів України.**

Така мотивація відмови мені у розгляді мого конституційного звернення дає мені всі підстави стверджувати, про її неправильність та небажанням Конституційним Судом України знищувати корупцію в нашій державі.

Така мотивація повернення Конституційним Судом України мого конституційного звернення без розгляду суперечить вимогам ст.349 ЦПК України в якій вказано, що рішення і ухвала суду касаційної інстанції набирають законної сили з моменту їх оголошення.

З моменту оголошення рішення або ухвали судом касаційної інстанції скасовані рішення та ухвали суду першої інстанції втрачають законну силу.

А враховуючи, що відповідно до вимог ст.338 ч.4 ЦПК України висновки і мотиви, з яких скасовані рішення є обов'язковими для суду першої чи апеляційної інстанції при новому розгляді справи, то це свідчить, що касаційний суд буде неправильно тлумачити норми матеріального права при скасуванні рішень, а ці „вказівки” при новому розгляді для судів першої та апеляційної інстанцій є обов'язковими, то суди будуть завідомо постановляти незаконні судові рішення!!!

Про те, що Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ неоднаково застосував ст.362 ЦК України по моїй справі та у п.18 ч.3 вище зазначеної Постанови Пленуму ВССУ від 07.02.2014 р. №5, свідчить і Ухвала Вищого спеціалізованого суду України по конкретній іншій справі №6-5472 св 14.

В ухвалі від 18.06.2014 р. по конкретній іншій справі за №6-5472 св 14 Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ також вказує, що при розгляді справ про переведення прав і обов'язків покупця на підставі ст.362 ЦК України необхідно виходити із ціни, яка вказана продавцем, або з ціни, за яку була продана річ, і саме ця сума повинна бути внесена на депозит суду.

(копію ухвали від 18.06.2014р. за №6-5472св14 додаю)

неоднозначно Оскільки Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ у своїй ухвалі від 01.10.2014р. по моїй справі застосував положення ст.362 ЦК України і це призвело до порушення мого конституційного права на чесний та справедливий розгляд справи і в подальшому може призвести до неправильного тлумачення судами вимог ст.362 ЦК України, прошу дати офіційне тлумачення про застосування судами ст.362 ЦК України.

На підставі викладеного та ст.150 Конституції України, ст.ст.13, 42, 43, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», -

ПРОШУ:

1.Дати офіційне тлумачення змісту ч.4 ст.362 Цивільного кодексу України, а саме при розгляді судами справ про переведення прав та обов'язків покупця на підставі ст.362 Цивільного кодексу України судам необхідно виходити із вартості майна, яка вже вказана (визначена) продавцем в договорі купівлі-продажу при продажі майна з порушенням переважного права співвласника на придбання речі чи з вартості на час розгляду справи в суді?

ДОДАТОК:

13.12.2014р.

(КРОПИВНИЦЬКА В.М.).